

Infuze

L.A.

Šach, ne mat,
další únos v bublinách,
s expirací dvou, tří týdnů,
vracíme se v obměnách.

Dny bez nocí,
jsme minarety na kopcích,
opačně tepající dlaně,
chvíli infuze emocí.

Jed se tváří jako lék,
v nás přežívá,
čemu říkáš začátek,
jsou jen střepy konců.

A až z,
tenké roznětky našich vět,
široce uzavřených očí,
opatrných jak menuet.

Spektra chyb,
symfonicky prázdný slib,
pravidelně přesné pozdě,
elektrický impulz ryb.

Jed se tváří jako lék,
v nás přežívá,
čemu říkáš začátek,
jsou jen střepy konců.